

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. december 1. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt az I.r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2009. év március hó 24. napján kihirdetett **1.B.1230/2006/211. számú ítéletének a III., V.r. vádlottakra vonatkozó, valamint a II.r. vádlott esetében a fellebbezésekkel érintett részét m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

Az V.r. vádlott pénzbüntetésének napi tételszámát 200 (kettőszáz) napra e n y h í t i .

Az V.r. vádlottal szemben így kiszabott 50.000.- (ötvenezer) forint pénzbüntetést - meg nem fizetése esetén - 200 (kettőszáz) napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A III.r. vádlottat egyetemlegesen terhelő polgári jogi igény összege helyesen: 17.443.167.- (tizenhétmillió-négyszáznegyvenháromezer-egyszázhatvanhét) forint.

A III.r. vádlottnak kiadni rendelt vagyontárgyak, valamint II.r. vádlott esetében a **(forgalmi rendszám)** forgalmi rendszámú Mercedes 500 SE típusú személygépkocsi a hozzá tartozó távirányítóval visszatartását akkor szünteti meg, **ha a teljesítési határidő lejártától számított hatvan napon belül a magánfél nem kér végrehajtást.**

A Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál kezelt 2.000.- (kettőezer) forint letéti száma helyesen: **BL 55/2006.**

Egyebekben az első fokú ítéletnek a III., V.r. vádlottakra vonatkozó, valamint a II.r. vádlott esetében a fellebbezéssel érintett részét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a III.r. vádlott védelmével a fellebbezési eljárás során 7.500.- (hétezer-ötszáz) forint bűnügyi költség merült fel.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy az I-IV.r. vádlottakra vonatkozóan az eljárásban felmerült bűnügyi költségről különleges eljárás keretében döntsön.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a III.r. vádlottat társtettességben elkövetett önbíráskodás büntette és társtettességben elkövetett maradandó fogyatékossgot okozó testi sértés büntette miatt - halmazati büntetésül - 2 év 2 hónap börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra,

(V.r. vádlott neve) - helyesen - (utónév) V.r. vádlottat csalás büntettének kísérlete és magánokirat-hamisítás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 300 napi tétel, mindösszesen 75.000.- forint pénzbüntetésre ítélte.

Rendelkezett az V.r. vádlott esetében a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, III.r. vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A III.r. vádlottat a fellebbezéssel nem érintett I., II. és IV.r. vádlottakkal egyetemlegesen kötelezte, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül (magánfél neve) magánfélnek fizessen meg 17.503.167.- forint kártérítést és annak 2005. szeptember 11. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatát. Ezt meghaladóan a sértett polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

Kötelezte a III.r. vádlottat a fellebbezéssel nem érintett I., II. és IV.r. vádlottakkal egyetemlegesen 90.000.- forint eljárási illeték megfizetésére. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről II.r. vádlottól lefoglalt **(forgalmi rendszám)** frsz-ú Mercedes 500 SE típusú személygépkocsi, valamint a hozzátartozó távirányító lefoglalását megszüntette, azt a II.r. vádlottnak kiadni rendelte, míg III.r. vádlott esetében is a tőle lefoglalt két személygépkocsi és hozzátartozó kulcsok, valamint fegyvertartó, papírpénztartó, mobiltelefon kártyával, akkumulátorral lefoglalását megszüntette, és a III.r. vádlottnak kiadni rendelte. Ezen ingóságok kiadását visszatartotta a polgári jogi igény biztosítására, a végrehajtási eljárás megindításaig, de legkésőbb az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napig.

Bf.I.301/2009/11.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből I., II. és III.r. vádlottat 3.226.820.- forint, III.r. vádlottat IV.r. vádlottal egyetemlegesen 33.416.- forint, továbbá III.r. vádlottat 87.468.- forint, V.r. vádlottat 83.493.- forint megfizetésére kötelezte, míg 14.540.- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentettek be:

A II.r. vádlott és védője a **(forgalmi rendszám)** frsz-ú személygépkocsi visszatartásának mellőzése és a megítélt polgári jogi igényt meghaladó rész elutasítása érdekében,

a III.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, elsődlegesen bizonyítékok hiánya okából történő felmentés, másodlagosan enyhítés,

az V.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, bizonyítékok hiánya okából történő felmentés érdekében. A védő a fellebbezési nyilvános ülésen másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését is indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélőtábla a fellebbezések közül az V.r. vádlott érdekében bejelentett, enyhítésre irányuló fellebbezést ítélte alaposnak.

Az ítélőtábla az első fokú ítélet tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a III.r. vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata, valamint az iratok egybehangzó adatai alapján az alábbiak szerint helyesbítette, illetőleg kiegészítette:

A III.r. vádlott jelenleg munkanélküli, jövedelemmel nem rendelkezik, édesanyja segíti. (név)-vel fennálló élettársi viszonya időközben megszűnt.

A sértett meg nem térült kára legalább 17.443.167.- forint volt.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt a másodfokú bíróság a fenti kiegészítéssel, illetőleg helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

Az ítélőtábla álláspontja szerint mind a III. és V.r. vádlott felmentését célzó, mind pedig a II.r. vádlott esetében a gépkocsi kiadására irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak védekezését elvetve a terhelő bizonyítékokat elfogadva, III. és V.r. vádlottak esetében bűnösségüket a terhükre rótt bűncselekményben megállapította, illetőleg a

II.r. vádlott esetében pedig arra az álláspontra helyezkedett, hogy a tőle lefoglalt gépkocsit a II.rendű vádlott a bűncselekmény útján szerzett pénzből vásárolta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta. Az ennek eredményeképpen beszerzett bizonyítékokat részletesen értékelési körébe vonta. Ennek során megfelelő indokát adta annak, hogy a II.r. vádlott esetében miért vetette el azt az állítását, mely szerint a kérdéses Mercedes 500 SE típusú gépkocsit édesanyja, (édesanyja neve) által biztosított pénzből vette és miért állapította meg, hogy azt a bűncselekmény során hozzákerült pénzből vásárolta.

A fentiekén túl az elsőfokú bíróság a III.r. vádlott esetében részletesen számot adott arról, hogy milyen bizonyítékok alapján vetette el a vádlott azon védekezését, mely szerint a bűncselekmény elkövetésében nem vett részt, és mely bizonyítékok alapján - így különösen az I.r. vádlott, a sértett és hozzátartozói vallomása - jutott arra a megállapításra, hogy a III.r. vádlott a társaival a tényállásban részletezettek szerint a bűncselekmény elkövetésében részt vett. E körben kifejtett indokai mindenben megfelelnek az okiratban rögzítetteknek.

Az elsőfokú bíróság az V.r. vádlott esetében is részletesen megindokolta, hogy milyen bizonyítékokból vonta le azt a következtetést, hogy az V.r. vádlott hogyan kísérlete meg a fentiekben megjelölt Mercedes gépkocsit megszerezni, és ezzel kárt okozni a II.r. vádlottnak. E körben kifejtett álláspontja is mindenben megfelel az okiratokban rögzítetteknek. E bizonyíték mérlegelő tevékenysége során kifejtetteket a másodfokú bíróság mindenben osztotta.

A bizonyítékok értékelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhet sor. Így a tényállást támadó, és kizárólag a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló fellebbezések az érintett vádlottak esetében ilyen körben eredményre nem vezethettek.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a törvénynek és a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően, helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a megítélt polgári jogi igényen túli igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

Az elsőfokú bíróság jelen ügyben a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján pontosan nem látta megállapíthatónak a vádlottak által okozott kárt. Az I.r.

Bf.I.301/2009/11.

vádlott vallomása alapján azt lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy legalább 17.503.167.- forint értékben vettek el készpénzt a sértettől. A bűncselekmény büntetőjogi minősítése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az elkövetési

érték 17.000.000.- vagy 39.000.000.- forint. Így e vonatkozásban nem volt célszerű további bizonyítást lefolytatni. Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor a megítélt meghaladó polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, nem zárva el ezzel a magánfelet attól a lehetőségtől, ha további bizonyítékai vannak az értékre vonatkozóan, azokat a polgári eljárás keretében érvényesíteni tudja.

A kifejtettekre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a megalapozott tényállás alapján a III. és V.r. vádlottak bűnösségére következtetett, és cselekményeiket a törvénynek megfelelően minősítette azzal a pontosítással, hogy a III.r. vádlott esetében a testi sértés büntetnének jogszabályi felhívása a Btk. 170. § (1) bekezdés, (4) bekezdés 1. fordulat (61/2008. BK vélemény 3/a. pont).

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények annyiban szorúlnak pontosításra, hogy az ítéletábra mindkét vádlott javára további enyhítő körülményként értékelte a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állást.

Az így kiegészített bűnösségi körülmények mellett az ítéletábra álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság a III.r. vádlottal szemben arányos fő- és mellékbüntetést szabott ki, annak enyhítése nem indokolt.

Osztotta azonban az V.r. vádlott büntetésének enyhítésére vonatkozó indítványt.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a nagyszámú enyhítő körülményre figyelemmel alkalmazhatónak látta a Btk. 87. §-ában meghatározott enyhítő szakaszt, és ez alapján pénzbüntetést szabott ki az V.r. vádlottal szemben. Ugyanakkor a belső arányosságra és az elkövetés körülményeire is figyelemmel a másodfokú bíróság a pénzbüntetés napi tételszámát eltúlzottnak ítélte, ezért az V.r. vádlott esetében azt 200 napra enyhítette. Így a vele szemben kiszabott 50.000.- forint pénzbüntetést kell meg nem fizetése esetén 200 napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

A tényállás kiegészítéséből következően a másodfokú bíróság a III.r. vádlott esetében helyesbítette az őt terhelő polgári jogi igény összegét 17.443.167.- forintra, mely rendelkezés nem érinti a vele egyetemlegesen kötelezett I., II. és IV.r. vádlottakat, hiszen esetükben az ítélet első fokon jogerőre emelkedett a megítélt polgári jogi igény összegét illetően is.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottaknak kiadni rendelt vagyontárgyakat visszatartotta a polgári jogi igény biztosítására, azonban a visszatartás határidejét tévesen fogalmazta meg. A Be. 157. § (2) bekezdése értelmében ugyanis a polgári jogi igény biztosítását szolgáló visszatartást akkor kell megszüntetni, ha a magánfél a megállapított teljesítési határidő lejártától számított hatvan napon belül nem kér végrehajtást. Ezért az ítéletábra e megfogalmazást a

fentiek szerint módosította, a II.r. vádlott gépkocsiját, illetőleg a III.r. vádlott két gépkocsiját, valamint ingóságait érintően.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az eljárás során lefoglalt 2.000.- forint bírói letétszáma tévesen szerepel az első fokú ítéletben, ezért megállapította, hogy annak száma helyesen: BL55/2006.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla a bejelentett fellebbezéseket részben alaposnak ítélve az elsőfokú bíróság ítéletének III., V.r. vádlottakra vonatkozó, valamint a II.r. vádlott esetében a fellebbezésekkel érintett részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során a III.r. vádlott kirendelt védőjének díjával 7.500.- forint bűnügyi költség merült fel.

Az első fokon felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatosan az ítélőtábla megállapította, hogy egyrészt az elsőfokú bíróság a 3.226.820.- forint vonatkozásában nem egyértelműen fogalmazott, abból nem derül ki, hogy I., II. és III.r. vádlottak azt egyetemlegesen kötelesek megfizetni vagy önállóan. Mindezen túlmenően van olyan bűnügyi költség, amely nem került bevezetésre a költségjegyzékbe: bírósági iratok 7/1. alatti irat mellékletének tanúsága szerint 84.480.- forint tárolási díj merült fel, így erről az elsőfokú bíróság nem is rendelkezett. Összegezve a költségjegyzékbe bevezetett bűnügyi költséget, illetőleg az elsőfokú bíróság ítéletében a vádlottakra terhelt és az állam terhén maradó bűnügyi költséget megállapítható, hogy azok között jelentős eltérés van. A költségjegyzékbe bevezetett bűnügyi költség több, és erről sem rendelkezett az elsőfokú bíróság. Mindezen túlmenően a szagazonosítással kapcsolatban, - amelyre vonatkozóan az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően állapította meg, hogy törvénysértően beszerzett bizonyíték - a bírósági eljárásban 148.595.- forint bűnügyi költség merült fel. E vonatkozásban nem vonta le a következtetést az elsőfokú bíróság arra nézve, hogy azt az állam viseli. Mindezen túlmenően pedig felmerültek olyan bűnügyi költségek is, amelyek kapcsán felmerülhet I., II., III. és IV.r. vádlottak egyetemleges kötelezettsége.

Bf.I.301/2009/11.

Az V.r. vádlottat érintően az őt terhelő bűnügyi költségről az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően határozott.

Tekintettel arra, hogy az első fokú ítélet az I.r., a II.r. és a IV.r. vádlottak vonatkozásában a bűnügyi költséget érintően is jogerőre emelkedtek, ezért az ítélőtábla felhívta az elsőfokú bíróságot, hogy I., II., III., IV.r. vádlottakra

vonatkozóan az eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 578. §-a alapján különleges eljárás keretében hozzon új, a törvénynek megfelelő határozatot.

Szeged, 2009. december 1.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.301/2009/11. számú ítélete, valamint a Csongrád Megyei Bíróság 1.B.1230/2006/211. számú ítéletének III.r. és V.r. vádlottakra vonatkozó, valamint II.r. vádlott esetében a fellebbezésekkel érintett és jelen ítélettel meg nem változtatott része 2009. december 1. napján jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2009. december 1.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke